

God openbaart Zich echter in Zijn Woord naar de mate van onze bevassing, en dies openbaart Hij de eenvoudige volheid van Zijn Wezen in de veelheid Zijner deugden. Schoon is het, wat Prof. BAVINCK in zijn Dogmatiek II, pag. 94, dienaangaande schrijft:

„Het Goddelijk Wezen is zoo oneindig rijk, dat geen schepsel het ineens kan overzien. Gelijk een kind de waarde van een groot geldstuk zich niet voorstellen kan, maar er dan eerst eenig besef van krijgt, wanneer het in een aantal kleinere munten wordt uiteengelegd, zoo ook kunnen wij van de oneindige volheid van Gods Wezen geen denkbeeld vormen, tenzij zij telkens in eene andere verhouding en onder een ander gezichtspunt zich aan ons openbaart. God blijft eeuwig en onveranderlijk één en dezelfde, maar de relatie verschilt, waarin Hij tot Zijne schepselen staat en deze staan tot Hem. Het licht blijft hetzelfde, ook al breekt het in verschillende kleuren. Het vuur verandert niet, of het verwarmt, verlicht of verbrandt. En koren blijft koren, al noemen wij het naar de verschillende relaties nu eens vrucht, dan zaad, dan voedsel.... Want ofschoon weten en willen, gerechtigheid en genade in God één en altijd hetzelfde volle gansche wezen zijn, toch spreidt God dat ééne rijke wezen in deze vele deugden als het ware na en naast elkaar voor onze oogen uit. Al is het steeds hetzelfde Wezen, dat in die namen ons tegenkomt, in elken naam wordt ons een bevassing geschonken van wat waarlijk dat Wezen in oneindige volheid is. In God moge naar het Wezen heiligheid en barmhartigheid hetzelfde zijn, onze conceptie (voorstelling) van beide, uit Gods eigen openbaring gevormd, is toch verschillend. Er is geen naam, die Gods Wezen adaequaat (ten volle) uitdrukken kan; zoo doen de vele namen dienst, om ons een indruk te geven van Zijne alles te boven gaande grootheid.”
